

HOMILIE zevende zondag B 2012

Het lijkt wel Zonnebloemdag, vandaag in het evangelie. Wij zien, hoe er met een gehandicapte, een lamme wordt gesjouwd. De Zonnebloemers ten tijde van Jezus. Wij voelen ons direct al aangesproken als wij de ijver zien van deze sjouwers om hun verlamde vriend bij Jezus te brengen. Ook de inventiviteit spreekt ons aan. U hebt zeker wel eens voor het probleem gestaan: Hoe krijgen wij de zieke op zijn plek bij gelegenheid van een kerstviering of een ziekendag? In de auto, uit de auto, in de bus, uit de bus. Herkenbaar voor ons allen. Dit werk als sjouwer is tegelijkertijd altijd ook een getuigenis. Het is de uitdrukking van liefde voor deze zieke of verlamde mens en tegelijkertijd ook van geloof en vertrouwen in God die een God van mensen is en aandacht heeft zieken en lammen, blinden en doven. Het is die innerlijke houding die Jezus opvalt en die indruk op Hem maakt. "Jezus zag hun geloof." De lamme in het evangelie liet zich dragen door het geloof van de vier vrienden. Geloof met liefde en liefde met geloof. Dat is dus niet onbelangrijk.

Maar het evangelie van vandaag doet ons ook verbaasd staan. Jezus is in zijn gedrag zo onvoorspelbaar. Terwijl iedereen gespannen afwachtte om de verlossende woorden van Jezus tot de lamme te vernemen: 'sta op en loop', klinken uit Jezus mond de woorden: "Uw zonden zijn u vergeven." Wij zouden zo'n reactie in deze tijd moeten plaatsen. In een volle kerk worden de zieken naar voren gedragen. De priester zou in staat zijn om deze mensen te genezen en uit hun lijden te verlossen. Hij zou de kankerpatiënten weer gezond kunnen maken. Hij zou genezing kunnen brengen van de vele hart- en vaatziekten. Hij zou de gehandicapten weer gezonde ledematen kunnen geven, maar de priester zegt alleen tot deze grote menigte: "Uw zonden zijn u vergeven." Hoe groot zou onze verontwaardiging niet zijn? Wij zouden waarschijnlijk deze man aanklagen en onchristelijk gedrag verwijten. Wij zouden hem voor de voeten werpen, dat hij schuld is aan de leegloop van de kerken, omdat hij de noden en de vragen van de mensen niet verstaat. Toch zegt Jezus: "Je zonden zijn je vergeven."

Maar Jezus doet hier weer wat ons in de evangeliëlezingen van de afgelopen zondagen reeds is opgevallen. Terwijl de apostelen tegen hem zeggen: "Iedereen zoekt u, want er zijn nog zovele lammen en zieken die op genezing hopen", zegt Jezus: "Laten wij ergens anders heen gaan om ook daar het evangelie te verkondigen." Hij laat de zieken ziek, de blinden blind en de doven doof. Hij wil niet als een soort Jomandus bekend staan. Jezus ziet verder dan alleen de handicap, want hij ziet en weet, dat iedere mens in feite een gehandicapte is, verlamd door zoveel verslavingen. Het is de handicap van geestelijke verlamingsverschijnselen, die grotere gevolgen hebben voor een samenleving dan enkel het niet kunnen gebruiken van de benen. Hij ziet hoe mensen altijd weer terugvallen in hun egoïsme, hun hebzucht. Waarom zou er zoveel leed zijn van gebroken verhoudingen? van geweld op straat? van overlast in treinen? En ook een zieke is niet altijd enkel zielig, maar kan zich soms thuis als huistiran doen gelden. Daarom wil Jezus zich nooit beperken tot de ziekteverschijnselen, maar hij wijst naar de ziekte zelf van het egoïsme, de hoogmoed, de jaloezie die deze samenleving verziekt. Daarvan wil hij de mensheid genezen. Jezus wil genezing voor de hele mens, opdat hij heling, heil ontvangt, weer heel wordt.

De evangelist Mc geeft in het tweede hoofdstuk enige gebeurtenissen weer, die verklaren, hoe Jezus in conflict raakte met de joden. Het kruis werpt zijn schaduw ver vooruit. Ook wij hebben er moeite mee, dat Jezus zich soms afwendt van de zieken en naar een andere plaats gaat om te preken. Maar toch is dat niet de reden waarom men Jezus uiteindelijk verwerpt. Jezus wekt ergernis, omdat Hij zonden vergeeft. "Die man spreekt Godslasterlijk. Wie kan er zonden vergeven dan God alleen?" is het commentaar. Maar Jezus kan zonden vergeven, want Hij is Gods Zoon. Dat kunnen de mensen niet plaatsen. Maar Hij is de Emmanuel, God-met-ons die ons in onze onverlostheid laat ploeteren, maar ons heeft opgezocht om heil te brengen en het kwaad te overwinnen. Nog altijd is er

die behoefte aan genezing van ons kwaad, opdat deze wereld menselijk wordt, op de wijze zoals God de wereld heeft bedoeld.

HOMILIE BRANCARDIERS 2000

Het lijkt wel Lourdes vandaag in het evangelie. Wij zien, hoe er met een lamme wordt gesjouwd. De brancardiers ten tijde van Jezus. Wij voelen ons direct al aangesproken als wij de ijver zien van de dragers om hun verlamde vriend bij Jezus te brengen. Ook de inventiviteit zal u wel aanspreken. U hebt zeker wel eens voor het probleem gestaan: Hoe krijgen wij de zieke op zijn plek? Trap op, trap af. Trein in, trein uit. Herkenbaar voor u allen. Dit werk als sjouwer is tegelijkertijd altijd ook een getuigenis. Het is de uitdrukking van liefde voor deze zieke of verlamde mens en tegelijkertijd ook van geloof en vertrouwen in God, die wij aanroepen op voorspraak van Maria. Het is die innerlijke houding van de dragers die Jezus opvalt en die indruk op Hem maakt. "Jezus zag hun geloof." De lamme in het evangelie liet zich dragen door het geloof van de vier mannen. Bij het gebed voegt u uw innerlijke houding van liefde en geloof, die dus niet onbelangrijk is bij uw werk als brancardier.

Maar het evangelie van vandaag verplaatst ons ook op andere manieren naar Lourdes, ook al verbazen de gebeurtenissen ons misschien wel enigszins. Terwijl iedereen gespannen afwachtte om de verlossende woorden van Jezus tot de lamme

te vernemen: 'sta op en loop', klinken uit Jezus mond de woorden: "Uw zonden zijn u vergeven." Wij zouden het in deze tijd moeten plaatsen. In een volle kerk worden de zieken naar voren gedragen. De priester zou in staat zijn deze mensen te genezen en uit hun lijden te verlossen. Maar de priester zegt alleen tot deze grote menigte: "Uw zonden zijn u vergeven." Hoe groot zou onze verontwaardiging niet zijn? Wij zouden waarschijnlijk deze man aanklagen en onchristelijk gedrag verwijten. Toch zegt Jezus: je zonden zijn je vergeven. Jezus ziet verder dan alleen de handicap, maar hij ziet en weet, dat iedere mens in feite een gehandicapte is, onvrij om het goede te doen. Het is een handicap met geestelijke verlamningsverschijnselen, die grotere gevolgen hebben dan enkel het niet kunnen gebruiken van de benen. Jezus wil zich niet beperken tot de ziekteverschijnselen, maar hij wijst naar de ziekte zelf. Daarvan wil hij deze mens genezen. Jezus wil genezing voor de hele mens, opdat hij heling, heil ontvangt, weer heel wordt.

Deze gang van zaken doet ons denken aan de boodschap van Lourdes. Velen denken bij het horen van de naam Lourdes aan genezingen van zieken. De meeste grapjes gaan ook daarover. Maar Lourdes is niet allereerst de plaats van de lichamelijke genezingen, hoezeer de zieken ook bij Lourdes horen. Maar Lourdes is vooral de plaats van de boodschap van Maria aan Bernadette aan zieken en gezonden. De boodschap van Lourdes spreekt over de genezing van de hele mens. In de boodschap van Maria wordt niet gesproken over genezingen, maar over poenitence, boetvaardigheid. Tot drie keer toe herhaalt Maria deze woorden. Ook de andere verzoeken aan Bernadette hebben hiermee te maken. Maria komt ons in Gods naam te hulp om iedere mens weer de gaafheid terug te geven, die eigen is aan de mens, zoals God die voor ogen stond bij de schepping. Deze heelmakingen zijn er vele in Lourdes. Zij zijn het resultaat van een heel verblijf. Zij zijn niet zichtbaar voor de omgeving. De zieken spelen daarbij wel een belangrijke rol. Zij maken ons bewust, hoe kwetsbaar wij zijn. Zij zetten ons aan het denken. Zij doen ons vragen stellen bij het leven. Waarom gaat het in het leven? Wat is de inhoud van mijn leven, de zin van mijn bestaan? Waarheen is mijn leven op weg? De zieken laten ons inzien, dat wij vaak slechts consumptief leven. Zij doen ons ophouden ons te wentelen in zelfbeklag. Zij openen verder onze ogen voor de vele zegeningen, die wij maar gewoon en vanzelfsprekend vinden. Lourdes laat mensen niet onberoerd en velen maken te Lourdes van de gelegenheid gebruik om ook het sacrament van verzoening te ontvangen en de bevrijdende woorden op te drinken: "Je zonden zijn je vergeven."

Lourdes mag zich in Nederland over een groeiende belangstelling verheugen. De brancardiërs vormen met diverse andere diensten voor de Limburgse bedevaart een belangrijke groep. Niet alleen vanwege het vele werk, dat er verricht moet worden. Belangrijker nog is de innerlijke bezieling waarmee dit werk wordt gedaan. Wij moeten ervoor zorgen, dat die bezieling voor de bedevaarders herkenbaar is. Moge een dag als deze ons daarvan bewust doen zijn.

